

Sjećanja - naši nezaboravljeni

Suzana Jurić

Žana Novaković, prof. (28. rujna 1973. – 14. kolovoza 2021.)

„Od svih naših moći ljubav je najviša, najdivnija.“
(I. B. Singer)

Dana 14. kolovoza 2021. godine sve je zatekla tužna vijest da nas je prerano napustila voljena kolegica i prijateljica, prof. Žana Novaković. Preminula je u Zagrebu, na Jordanovcu, nakon bitke s teškom bolešću kojoj je - usprkos nadanjima i nastojanjima svojih bližnjih, usprkos želji kolega i prijatelja da pomognu koliko je to u skromnim ljudskim moćima - ipak podlegla u 48. godini života.

Žana, kći Vlaste i Dragutina Novakovića, rođena je 28. rujna 1973. u Bjelovaru, gradu u kojemu je provela djetinjstvo i prvu mladost. Već je u ranoj dobi pokazivala iznadprosječnu intelektualnu znatiželju i postizala izvrsne rezultate u matematici i povijesti u osnovnoj školi. Školovanje nastavlja u Gimnaziji Bjelovar, a lepeza njenih interesa neprestano se širi. Ta će je otvorenost duha za uvijek nove izazove, baš kao i ljubav prema radu s djecom i mladima koju je baštinila u roditeljskom domu, uputiti prema studiju filozofije i lingvistike na zagrebačkom Filozofskom fakultetu, a kasnije privući i natjecanju u kvizovima *Tko želi biti milijunaš?*, *Najslabija karika* i *Potjera*. Zaradila je taman toliko koliko

joj je bilo potrebno da utazi čežnju „za uvijek novim nebištima“, zanimljivim ljudima, za putovanjima. Putuje Europom, više puta odlazi u Francusku, no istinsku radost donosi joj putovanje u Južnu Ameriku, prije svega Boliviju iz koje dolazi puna dojmova, boja, mirisa, slika... A radost doživljenoga dijeli s drugima držeći niz putopisnih predavanja popraćenih fotografijama s puta punim sjajne životnosti.

Žana Novaković, tad mlada, visoka profesora filozofije i lingvistike, sjajnih tamnih očiju, snažne osobnosti, prvi je put ušla u Osnovnu školu Rovišće jednog sunčanog dana prije dvadeset i dvije godine, spremna promijeniti ovaj svijet da postane boljim mjestom. Odonda pa sve do ljeta 2021., osvajala je srca svojih učenika i svojih kolega ljubaznošću, dobrotom i, iznad svega, čovjekoljubljem.

Radeći na mjestu učiteljice Hrvatskog jezika, isticala se blagošću, ljubavlju i poštovanjem za svakog svog učenika, ali i iznimnom inteligencijom i pamćenjem, etičnošću, sjajnom općom naobrazbom te savršenim poznavanjem jezika. Njezin kreativni duh neprestano je tragao

za novim, drukčijim rješenjima izazova koji su se pojavljivali u radu s učenicima. Uvijek je željela da se osjećaju zadovoljno i slobodno, odgajala ih je da budu misaoni mladi ljudi širokog kruga interesa. Stvarala je s njima dramske tekstove i predstave, snimala filmove, uređivala školski list „Iskrice“, vježbala recitacije kako bi njeni učenici nastupili na LiDraNu i oblikovala školske priredbe. Učila je djecu strpljivosti, toleranciji i brizi za drugoga.

Bavila se i prevodenjem na engleski jezik i s engleskoga na hrvatski, lektorirala je raznovrsne tekstove, a jednu od posljednjih lektorskih

zadaca obavila je na zapisima koji se pojavljuju na spomen-području Barutana.

Nije postojala niti jedna zadaća, ma kako teška i složena bila, ma koliko vremena i energije zahtijevala, niti jedna zamolba drugog kolege za pomoć koju kolegica Žana ne bi prihvatila i izvršila na opće zadovoljstvo. Ne postoji niti jedna osoba u kolektivu OŠ Rovišće, niti jedan učenik s kojim je radila prof. Žana Novaković - koji nije bio dotaknut toplinom njenog bića.

Bila je divna osoba jer je znala voljeti. Uvijek će nedostajati svima koji su imali privilegiju živjeti i raditi s njom.